

الگوی پیش‌بینی خشونت‌های خانگی علیه زنان بر اساس رگه‌های شخصیتی و سابقه کودک‌آزاری همسران در شهر اصفهان

سهیلا شریعت^۱، غلامرضا منشئی^{۲*}۱. کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان، اصفهان، ایران
۲. دانشیار روانشناسی، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان، اصفهان، ایران* نویسنده مسئول: غلامرضا منشئی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان، اصفهان، ایران
Email: smanshaee@khuisf.ac.ir

تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۹۵

تاریخ دریافت: دی ۱۳۹۵

نحوه استناد به این مقاله:

Shariat S, Monshei Gh. A Prediction Model Based on Personality Traits and Domestic Violence Against Women and Child Abuse History Spouses in Isfahan. Community Health. 2017;4(2):90-98.

چکیده

زمینه و هدف: در دهه‌های اخیر از خشونت علیه زنان، به عنوان جدی‌ترین مشکل اجتماعی و رایج‌ترین مرزهای فرهنگی، اجتماعی و منطقه‌ای یاد شده است. هدف مطالعه حاضر الگوی پیش‌بینی خشونت‌های خانگی علیه زنان بر اساس رگه‌های شخصیتی و سابقه کودک‌آزاری همسران در شهر اصفهان بود.

روش و مواد: این مطالعه از نوع توصیفی همبستگی بود. تعداد ۱۵۹ نفر از زنانی که در سال ۱۳۹۴ مورد خشونت خانگی قرار گرفته بودند و همسران آنها به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه خشونت‌های خانگی علیه زنان، پرسشنامه رگه‌های شخصیتی و پرسشنامه سابقه کودک‌آزاری جمع‌آوری گردید و به کمک همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج نشان داد رگه‌های شخصیتی و کودک‌آزاری همسران پیش‌بینی‌کننده خشونت خانگی علیه زنان می‌باشد و بین ویژگی شخصیتی روان‌رنجوری و کودک‌آزاری با خشونت خانگی علیه زنان رابطه مثبت معناداری وجود دارد ($P < 0/0001$). این در حالی است که بین دیگر ویژگی‌های شخصیتی شامل برون‌گرایی، باز بودن نسبت به تجربه، توافق‌پذیری و وجدانی بودن با خشونت خانگی علیه زنان رابطه منفی معناداری وجود دارد ($P < 0/0001$).

نتیجه‌گیری: مطالعه نشان داد رگه‌های شخصیتی و کودک‌آزاری همسران می‌تواند نقش پیش‌بینی‌کننده‌ای برای خشونت خانگی علیه زنان داشته باشد. این نتایج حاکی از ارتباط رگه‌های شخصیتی و کودک‌آزاری همسران است که بایستی توسط پژوهشگران مورد توجه قرار گیرد.

واژگان کلیدی: خشونت خانگی، رگه‌های شخصیت، کودک‌آزاری، زنان

مقدمه

خشونت علیه زنان عبارت است از هر نوع اقدام خشونت‌آمیز جنسیتی که منجر به آسیب بدنی، جنسی یا روانی در زنان شود (و یا احتمال بروز آن

زیاد باشد)، برای زنان رنج‌آور بوده یا به محرومیت اجباری از آزادی فردی یا اجتماعی منجر گردد. شایع‌ترین نوع خشونت علیه زنان، خشونت اعمال شده توسط شریک زندگی است که از آن با عنوان

و تفاوت‌ها در رفتارهای روانشناختی (افکار، عواطف و اعمال) افراد است. این‌گونه رفتارها در طول زمان تداوم داشته و به راحتی نمی‌توان آنها را تنها پیامد فشارهای اجتماعی و زیستی یک لحظه در نظر گرفت (۶). تاکنون نظریه‌های مختلفی در حوزه‌های روانشناختی شخصیت ارائه شده است که از میان این دیدگاه‌ها و نظریه‌ها، دیدگاه‌های صفت، پیشرفت مهمی در این حوزه محسوب می‌شود. مدل پنج عامل بزرگ شخصیت یکی از نافذترین نظریه‌های شخصیتی معاصر است که از طریق تحول نظریه‌های شخصیت و پیشرفت در روش‌های اندازه‌گیری و تحلیل‌های آماری به‌وجود آمد. این مدل بر این باور استوار است که انسان موجودی منطقی است که می‌تواند شخصیت و رفتار خویش را توضیح دهد. براساس این نظریه، انسان موجودی است که روش زندگی خود را درک نموده و توانایی تجزیه و تحلیل کنش‌ها و واکنش‌های خود را دارد (۶). این پنج عامل اغلب با عناوین روان‌نژندگرایی، برون‌گرایی، گشودگی در تجربه، توافق‌پذیری و وظیفه‌گرایی معرفی می‌شوند (۷). انسان در مرحله کودکی یکی از آسیب‌پذیرترین دوره‌های عمر خود را می‌گذراند و ویژگی‌های شخصیتی‌اش ثبات بخشیده می‌شود، به نظر می‌رسد با وجود پیشرفت‌های همه‌جانبه در علوم و فناوری این روند همچنان ادامه دارد، پیامدهای کودک‌آزاری تنها متوجه کودک و خانواده وی نیست و همه جامعه را در بر می‌گیرد، زیرا کودکان آزاردیده امروز، اشخاص آزارگر فردا خواهند بود و این تسلسل همچنان ادامه خواهد داشت (۷). بررسی‌های انجام شده ثابت می‌کند که افراد خشن، در دوران کودکی قربانی یا شاهد خشونت بوده‌اند. به این ترتیب خشونت خانگی به یک فرد خاتمه نمی‌یابد و قربانی در بزرگسالی و پس از تشکیل خانواده، همان رفتاری را که فرا گرفته است در حل تعارض‌ها و تنش‌های خانگی به کار می‌گیرد (۴). آزار و بدرفتاری با کودک از دیدگاه‌های گوناگون قانونی، پزشکی و اجتماعی تعریف شده است و شامل هرگونه آزار بدنی، جنسی و هیجانی و غفلت از کودک (زیر ۱۸ سال) توسط

خشونت خانگی یا خشونت توسط شریک نزدیک یاد می‌شود (۱). اگر چه زنان هم می‌توانند علیه مردان خشونت به خرج دهند اما نتایج تحقیقات مختلف نشان می‌دهند که زنان هشت مرتبه بیشتر از مردان در معرض خشونت همسران‌شان هستند، در پیمایش‌های انجام شده در نقاط مختلف جهان ۱۰ تا بیش از ۵۰ درصد از زنان به نحوی مورد بدرفتاری همسران‌شان واقع شده‌اند و در نزدیک به یک سوم تا نیمی از موارد، بدرفتاری فیزیکی با خشونت روانی همراه بوده است (۲). عوامل مختلفی نظیر فقر، اختلالات روان‌پزشکی، اعتیاد به الکل و مواد مخدر در بروز خشونت خانگی مؤثر دانسته شده است (۳). از آنجایی که خشونت خانگی علیه زنان عامل بسیاری از صدمات جسمی، ناخوشی‌های روانی و پیامدهای نامطلوب محسوب می‌شود، نه تنها از خشونت خانگی به عنوان یک مشکل عمده سلامت زنان، بلکه به عنوان یک اپیدمی پنهان ادامه‌دار یاد می‌شود (۴). در سال ۲۰۰۸ نتایج مطالعه‌ای در زمینه خشونت خانگی که با همکاری سازمان جهانی بهداشت انجام شده بود، نشان داد که میزان شیوع خشونت خانگی علیه زنان توسط شریک نزدیک در طول زندگی از ۱۵ درصد در ژاپن تا ۷۱ درصد در ایتوپی متفاوت است و شیوع خشونت جسمی جنسی اعمال شده در سال قبل از آن بین ۴ درصد تا ۵۴ درصد بود (۵). خشونت خانگی علیه زنان پدیده‌ای است که در سراسر جهان مشاهده می‌شود و نه تنها سلامت، رفاه، حقوق و شخصیت زنان، بلکه خانواده‌ها و جوامع را نیز به طور جدی با تهدید مواجه می‌کند. اگر چه آسیب‌های جسمانی و مرگ آشکارترین و فوری‌ترین پیامدهای خشونت خانگی فیزیکی علیه زنان هستند، طیف گسترده عوارض روانشناختی (همچون شکایت‌های مزمن جسمانی، مشکل‌های سلامت باروری و در پیش گرفتن رفتارهای پرخطری مانند سوء مصرف مواد و الکل) که هر یک به نوبه خود، فرد را دوباره در معرض خشونت خانگی قرار می‌دهد که می‌تواند ناشی از رگه‌های شخصیتی زوجین باشد (۳). شخصیت، گرایش‌ها و خصوصیات پایداری است که تعیین‌کننده تشابهات

پرسشنامه سابقه کودک‌آزاری: در این مطالعه برای ارزیابی سابقه کودک‌آزاری از مقیاس ۲۲ ماده‌ای سابقه کودک‌آزاری یوسفی و شمعی‌زاده (۸) استفاده شد. سوالات این پرسشنامه روی طیف لیکرت پنج درجه‌ای نمره‌گذاری می‌شود. همسانی درونی این پرسشنامه در مطالعه یوسفی و شمعی‌زاده (۸) با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۶ به دست آمد و روایی آن نیز مورد تایید قرار گرفت. ضریب پایایی این پرسشنامه در مطالعه حاضر با استفاده از آلفای کرونباخ در خرده مقیاس‌ها، آزار عاطفی ۰/۸۱، آزار جسمی ۰/۸۵، آزار جنسی، ۰/۷۹، غفلت ۰/۸۰ و نمره کل ۰/۸۱ به دست آمد.

پرسشنامه خشونت‌های خانگی علیه زنان: پرسشنامه خشونت خانگی علیه زنان توسط تبریزی (۹) طراحی گردیده است. این پرسشنامه ۷۱ گویه دارد. نمره‌گذاری پرسشنامه دو قسمت است و براساس طیف لیکرت چهار گزینه‌ای نمره‌گذاری می‌شود. نمره‌های به دست آمده را جمع و امتیاز حاصله ضرب در ۱۰ می‌شود. در مطالعه تبریزی (۹) ضریب آلفای کرونباخ کل ۰/۸۳ به دست آمد، که نشان می‌دهد پایایی سوالات و گویه‌های پرسشنامه و مقیاس‌های مختلف آن در حد کافی می‌باشد (۹). ضریب پایایی این پرسشنامه در مطالعه حاضر با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۲ به دست آمد.

داده‌های مطالعه در سطح آمار توصیفی و استنباطی تحلیل شدند. در سطح توصیفی از شاخص‌هایی مانند میانگین، انحراف معیار و غیره و در سطح استنباطی از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه به روش گام به گام استفاده گردید. داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS-21 تحلیل شدند.

یافته‌ها

میانگین (انحراف معیار) سن شرکت‌کنندگان در مطالعه ۲۹/۲ (۵/۲) بود. حداقل و حداکثر سن همسران دارای سابقه پرخاشگری علیه زنان در اصفهان به ترتیب ۲۶ و ۳۷ سال بود. تعداد ۹۰ نفر (۵۶/۶ درصد) دارای تحصیلات سیکل و پایین‌تر، ۳۶ نفر (۲۲ درصد) تحصیلات دبیرستانی، و ۳۳ نفر (۲۰ درصد) تحصیلات دیپلم و بالاتر برخوردار بودند.

فرد بزرگتر (بالای ۱۸ سال) دانسته شده است. کودک‌آزاری بدنی، به معنای وارد آوردن آسیب عمدی به بدن کودک از سوی فرد بزرگسال (۲). آزار جنسی شامل هر نوع فعالیت جنسی با کودک پیش از سنی که بتواند رضایت قانونی داشته باشد و غفلت به معنای برآورده نکردن نیازهای اساسی کودک از جمله خوراک، پوشاک، نگهداری، حمایت و امکانات آموزشی است (۵). آزار هیجانی به معنای هرگونه بدرفتاری با کودک است که بر پایه معیارهای اجتماعی و نظر کارشناسان از نظر روانشناختی آسیب‌زا باشد، یعنی هر رفتاری که بر کارکرد رفتاری، شناختی، بدنی و عاطفی کودک اثر بگذارد مانند تحقیر مداوم و توهین و ناسزا به کودک (۶). با توجه به آن چه گفته شد سوالی که مطالعه حاضر در پی بررسی آن بود این می‌باشد که آیا رگه‌های شخصیتی و سابقه کودک‌آزاری همسران قادر به پیش‌بینی خشونت خانگی علیه زنان می‌باشد؟

روش و مواد

این مطالعه از نوع توصیفی همبستگی بود. جامعه آماری مطالعه حاضر شامل کلیه زنان مورد خشونت خانگی قرار گرفته و همسران آنها در سال ۱۳۹۴ بودند که در شورای حل اختلاف اصفهان دارای پرونده بودند، تعداد این افراد با توجه به آمار گزارش شده تقریباً ۲۷۰ نفر برآورد شد. در جامعه آماری مذکور با استفاده از جدول Kerjce & Morgan تعداد ۱۵۹ نفر به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند.

اطلاعات پرسشنامه پنج عاملی شخصیت: این ابزار از آزمون‌های شخصیتی است که براساس تحلیل عوامل ساخته شده است و از جدیدترین ابزارها در زمینه شخصیت است که توسط McCrae & Costa در سال ۱۹۸۵ تحت عنوان پرسشنامه شخصیتی neo معرفی شد. در این تحقیق از فرم کوتاه استفاده شده است. سوالات به صورت پنج گزینه‌ای از کاملاً مخالفم، مخالفم، نظری ندارم، موافقم، و کاملاً موافقم است (۷). این ابزار در کشورهای مختلف جهان از جمله در ایران اعتباریابی شده است. این ابزار در ایران، توسط گروسی، مهریار و طباطبایی (۷) اعتباریابی شد که ضریب آلفای کرونباخ آن ۰/۹۲ بود. همچنین همسانی درونی زیر مقیاس‌های آن در دامنه ۰/۶۸ تا ۰/۸۶ برآورد شده است (۷).

جدول شماره ۱- شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف معیار
روان‌رنجوری	۲۳/۹	۴/۸
برون‌گرایی	۲۱/۷	۳/۴
باز بودن نسبت به تجربه	۲۲/۲	۳/۹
توافق‌پذیری	۱۹/۸	۲/۵
وجدانی بودن	۲۰/۳	۳/۱
آزار عاطفی	۱۴/۷	۱/۴
آزار جسمی	۱۵/۹	۲/۷
آزار جنسی	۱۷/۲	۲/۶۹
غفلت	۱۶/۳	۲/۴

همبستگی پیرسون نشان داد رابطه مثبت معناداری بین ویژگی شخصیتی بعد روان‌رنجوری و خشونت خانگی علیه زنان ($r=0/80$, $P=0/0001$) وجود دارد. این در حالی است که بین دیگر رگه‌های شخصیتی شامل برون‌گرایی ($r=0/75$, $P=0/0001$)، باز بودن نسبت به تجربه ($r=0/60$, $P=0/0001$)، توافق‌پذیری ($r=0/69$, $P=0/0001$) و

وجدانی بودن ($r=0/47$, $P=0/0001$) با خشونت خانگی علیه زنان رابطه منفی معناداری وجود دارد. بنابراین با اطمینان ۹۹ درصد نتیجه می‌گیریم که هرچه ویژگی شخصیتی روان‌رنجوری بیشتر باشد و دیگری رگه‌های شخصیتی شامل برون‌گرایی، باز بودن نسبت به تجربه، توافق‌پذیری و وجدانی بودن در افراد کمتر باشد میزان بروز خشونت خانگی علیه زنان در آنان افزایش خواهد یافت. همچنین رابطه مثبت معناداری بین تمام زیر مؤلفه‌های سابقه کودک‌آزاری با خشونت خانگی علیه زنان شامل، آزار عاطفی ($r=0/75$, $P=0/0001$)، آزار جسمی ($r=0/86$, $P=0/0001$)، و آزار جنسی ($r=0/86$, $P=0/0001$)، و غفلت ($r=0/73$, $P=0/0002$) وجود دارد. بنابراین با اطمینان ۹۹ درصد نتیجه می‌گیریم که هرچه کودک‌آزاری در افراد بیشتر باشد میزان بروز خشونت خانگی علیه زنان در آنان افزایش خواهد یافت.

جدول شماره ۲- نتایج رگرسیون گام‌به‌گام بین متغیرهای پیش‌بین شاخص‌های رگه‌های شخصیتی با خشونت خانگی علیه زنان

متغیرهای پیش‌بین	R	R ²	R ² تعدیل شده	F	P	Beta	t	P
گام اول روان‌رنجوری	0/80	0/64	0/63	281/09	0/0001	0/80	16/76	0/0001
گام دوم روان‌رنجوری و وجدانی بودن	0/81	0/66	0/66	155/87	0/0001	0/72 -0/17	14/34 -3/40	0/0001 0/001
گام سوم روان‌رنجوری و وجدانی بودن و باز بودن نسبت به تجربه	0/82	0/67	0/66	107/16	0/0001	0/83 -0/20 0/15	11/27 -3/89 1/97	0/0001 0/0001 0/05

بر اساس نتایج جدول شماره ۲، مشاهده می‌شود، در گام اول روان‌رنجوری با ضریب استاندارد 0/801 توانسته است در حضور متغیرهای پیش‌بینی کننده وارد مدل شود و ۶۴ درصد از واریانس کل را تبیین نماید. در گام دوم مؤلفه‌های روان‌رنجوری و وجدانی بودن با ضریب استاندارد 0/816 توانسته است در حضور متغیرهای پیش‌بینی کننده وارد مدل شوند و

۶۶/۲ درصد از واریانس متغیر ملاک (خشونت خانگی علیه زنان) را تبیین کنند. و در نهایت در گام سوم مؤلفه‌های روان‌رنجوری، وجدانی بودن و باز بودن نسبت به تجربه با ضریب استاندارد 0/821 توانسته است در حضور متغیرهای پیش‌بینی کننده وارد مدل شوند و ۶۶/۸ درصد از واریانس متغیر ملاک (خشونت خانگی علیه زنان) را تبیین کنند.

جدول شماره ۳- نتایج رگرسیون گام به گام بین متغیرهای پیش بین شاخص های رگه های شخصیتی و کودک آزاری با خشونت خانگی علیه زنان

متغیرهای پیش بین	R	R ²	R ² تعدیل شده	F	P	Beta	t	P
گام اول آزار جسمی	۰/۸۶۱	۰/۷۴۲	۰/۷۴۰	۴۵۰/۴۷	۰/۰۰۰۱	۰/۸۶۱	۲۱/۲۲	۰/۰۰۰۱
گام دوم آزار جسمی آزار عاطفی	۰/۸۹۱	۰/۷۹۳	۰/۷۹۱	۲۹۹/۶۲	۰/۰۰۰۱	۰/۶۵۱ ۰/۳۱۰	۱۳/۱۵۶ ۶/۲۶	۰/۰۰۰۱ ۰/۰۰۱
گام سوم آزار جسمی آزار عاطفی غفلت	۰/۹۰۰	۰/۸۱۰	۰/۸۰۶	۲۲۰/۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۵۶۴ ۰/۲۴۹ ۰/۱۸۷	۱۰/۵۸ ۴/۹۴ ۳/۶۵	۰/۰۰۰۱ ۰/۰۰۰۱ ۰/۰۰۰۱
گام چهارم آزار جسمی آزار عاطفی غفلت آزار جنسی	۰/۹۰۳	۰/۸۱۶	۰/۸۱۱	۱۷۰/۳۷	۰/۰۰۰۱	۰/۵۲۳ ۰/۲۳۵ ۰/۱۷۹ ۰/۰۹۶	۹/۳۷ ۴/۶۶ ۳/۵۴ ۲/۲۰	۰/۰۰۰۱ ۰/۰۰۰۱ ۰/۰۰۱ ۰/۰۲۹

بر اساس نتایج جدول شماره ۳- مشاهده می شود، در گام اول آزار جسمی با ضریب استاندارد ۰/۸۶۱ توانسته است در حضور متغیرهای پیش بینی کننده وارد مدل شود و ۰/۷۴۰ درصد از واریانس کل را تبیین نماید. در گام دوم مؤلفه های آزار جسمی و آزار عاطفی با ضریب استاندارد ۰/۸۹۱ توانسته است در حضور متغیرهای پیش بینی کننده وارد مدل شوند و ۷۹/۱ درصد از واریانس متغیر ملاک (خشونت خانگی علیه زنان) را تبیین کنند. در گام سوم مؤلفه های آزار جسمی و آزار عاطفی و غفلت با ضریب استاندارد ۰/۹۰۰ توانسته است در حضور متغیرهای پیش بینی کننده وارد مدل شوند و ۸۰/۶ درصد از واریانس متغیر ملاک (خشونت خانگی علیه زنان) را تبیین کنند. و در نهایت در گام چهارم مؤلفه های آزار جسمی و آزار عاطفی، غفلت و آزار جنسی با ضریب استاندارد ۰/۹۰۳ توانسته اند وارد مدل شوند و ۸۱/۱ درصد از واریانس متغیر ملاک (خشونت خانگی علیه زنان) را تبیین کنند.

بحث

مطالعه نشان داد رگه های شخصیتی و کودک آزاری همسران پیش بینی کننده خشونت خانگی علیه زنان می باشد و بین ویژگی شخصیتی روان رنجوری و کودک آزاری با خشونت خانگی علیه زنان

رابطه مثبت معناداری وجود دارد. این در حالی است که بین دیگر ویژگی های شخصیتی شامل برون گرایی، باز بودن نسبت به تجربه، توافق پذیری و وجدانی بودن با خشونت خانگی علیه زنان رابطه منفی معناداری وجود دارد. در تبیین این یافته می توان گفت که همسرانی که دارای روان رنجوری هستند دارای تضادها و تناقض هایی مبهم در احساسات، اعتقادات و رفتار هستند. این همسران نمی توانند تصمیم قطعی و مناسب بگیرند. تناقض در رفتار و شخصیت، بیماری های روان تنی مانند تنگی نفس، سوء هاضمه های مزمن، سردردهای شدید و غیره همه می توانند نشانه وجود تضادهای عصبی در آنها باشند که منجر به بروز خشونت خانگی شود (۱۰).

تبیین نتایج این مطالعه می تواند از این جهت باشد که شخص روان رنجور به دلیل وجود چنین تضادهایی ممکن است در عین صداقت و راستگویی یک دفعه دروغ گوی قهاری گردد یا در حالی که مهربان و با عاطفه است ناگهان قوی القلب شود و به دلیل نادیده گرفتن و عدم در نظر گرفتن آینده رفتارهای تکانشوری از او سر بزند (۱۰). شخصیت فرد روان رنجور دارای برتری طلبی است، این برتری

افراد به خود اطمینان ندارند و به آینده نیز نوعاً بدبین هستند و همواره همسران خود را مورد آزار و اذیت جسمی، روحی و روانی و عاطفی قرار می‌دهند (۱۴).

روان‌رنجوری با طیفی از هیجانات منفی همراه است چون اضطراب و خشم همراه است، که می‌تواند منجر به خشونت خانگی بر علیه زنان شود. مردانی که در خانواده دست به خشونت می‌زنند، در محیط‌های فرهنگی اجتماعی خاصی زندگی می‌کنند که حاکمیت مردان بر زنان طبیعی در نظر گرفته می‌شود و پرخاشگری و خشونت به عنوان یک ویژگی مردانه و فرمان‌برداری به عنوان یک ویژگی زنانه مطرح شده است. در چنین جامعه‌ای اگر نظم اجتماعی به خطر افتاده باشد، استفاده از پرخاشگری و خشونت برای برقراری مجدد نظم و ترتیب هم در سطح کلان (جامعه) و هم در سطح خرد (خانواده) به عنوان راه حلی مشروع و مجاز در نظر گرفته می‌شود (۱۵). مردانی که از کودکان خود و دیگران کار می‌کشند، و حتی برای تربیت آنها از تنبیه بدنی استفاده می‌کنند در خانه نیز برای ایجاد نظم و مقررات خانه و همسراری در صورت بروز خطا از سوی همسر به همین ترتیب عمل می‌کنند (۱۶). مردانی که کودکان را به صورت آزارهای کلامی و غیرکلامی، سرزنش یا تحقیر، ناسزا گفتن، مسخره کردن، دست انداختن، کنترل شدید و نامعقول، ترساندن مکرر کودک از تنبیه سخت بدنی، انتظارات و برخوردهای نامناسب با سن کودک، به خدمت گرفتن کودک در جهت ارضای نیازهای عاطفی خود و پاسخ‌های رفتاری غیرقابل پیش‌بینی همراه بی‌ثباتی و دگرگونی شناختی برخورد می‌کنند به همان میزان در خانه با همسر خود رفتار می‌کنند (۱۷). بی‌توجهی در دوران کودکی به مردان می‌تواند در بزرگسالی منشا بی‌توجهی به همسر باشد، این بی‌توجهی و غفلت به شدت در خانواده‌های کم درآمد اتفاق می‌افتد که این مردان آن را در دوران کودکی خود تجربه کرده‌اند و شامل عدم فراهم آوردن احتیاجات غذایی، پوششی، مسکن، بهداشت و مراقبت طبی و تحصیلی و سرپرستی طفل توسط والدین است که برای همسر خود به

طلبی می‌تواند همراه با ایجاد تنش و سلطه‌گری بروز کند. شخص روان‌رنجور وقتی از مقام رفیع خود ایده‌آلی درونی به خود فعلی درونی نگاه می‌کند آن را بسیار حقیر و کوچک می‌بیند، لذا نسبت به شخصیت و هویت خود دچار تردید شده و از برخورد این دو، تضاد و کشمکش درونی شدیدی در او بوجود می‌آید (۱۱). اما گاهی شخص به یکی از این دو بیشتر از دیگری نزدیک می‌شود، لذا اگر به خود ایده‌آل نزدیک‌تر باشد و خودش را بیشتر به خود ایده‌آل بیندازد، رفتار هم مطابق و متناسب با آن خود می‌شود یعنی وسعت‌طلب، گنده‌دماغ، جاه‌طلب و متجاوز و پرمدها شده و از دیگران توقع اطاعت و تحسین را دارد و اگر همسر وی از او تبعیت نکند منجر به بروز رفتارهای پرخاشگرانه می‌شود (۱۲). همسران روان‌رنجوری لازمه‌ها و پیش‌نیازهای داشتن کارکردی با کفایت را بر نمی‌تابند، به کوچک‌ترین عذر و بهانه‌ای در کار خود تاخیر می‌کنند و در کار کسانی که خود به آنها وابسته‌اند، عیب‌جویی می‌کنند و پرخاش می‌کنند. در عین حال هیچ‌گاه هم دل‌شان نمی‌خواهد از شر این‌گونه روابط مبتنی بر وابستگی رها شوند. اینها جرات‌مندی و توانایی ابراز وجود ندارند و نیازها و خواسته‌های خود را با صراحت بیان نمی‌کنند. در این باره که دیگران چه انتظاری از آنها دارند، نمی‌توانند پرسش‌های لازم را بکنند (۱۳). بنابراین اگر مجبور به انجام کاری شوند یا اگر دفاع معمول‌شان را که معطوف و متوجه ساختن خشم بر ضد خویش است، در روابط بین فردی کوشش می‌کند خود را در موقعیت (ایستار) وابسته قرار دهند، اما دیگران این کردار منفعلانه و خودآزارانه آنها را اغلب گونه‌ای کیفر و فریب‌کاری بر ضد خودشان می‌بینند، از بس شکایت می‌کند که با او درست، منصفانه و عادلانه برخورد نمی‌شود، دوستان و درمان‌گران‌شان ممکن است خود را به سود او درگیر مسائلش سازند، بلکه شاید خشونت و پرخاش آنها کم شود. روابط صمیمانه افراد روان‌رنجور در خانواده شاد نیست. آنها بیشتر به ناراحتی‌ها و دلخوری‌های خود توجه می‌کنند، و خشم خود را در خانه به وسایل و دیگران انتقال می‌دهند. این‌گونه

گرفته‌اند یا به دلیل مشکلات عدیده فیزیولوژی، روانشناختی، رفتاری و غیره کودکان را مورد تجاوز قرار می‌دهند (۱۸).

نتیجه‌گیری

می‌توان گفت رگه‌های شخصیتی و کودک‌آزاری همسران می‌تواند نقش پیش‌بینی‌کننده‌ای برای خشونت خانگی علیه زنان داشته باشد. این نتایج حاکی از ارتباط رگه‌های شخصیت و کودک‌آزاری همسران است که بایستی توسط پژوهشگران مورد توجه قرار گیرد.

صورت عدم توجه و رسیدگی به نیازهای هیجانی و عاطفی آنها بروز می‌دهند. مورد سوء استفاده قرار گرفتن جنسی مردان در دوران کودکی و مورد سوء استفاده قرار دادن کودکان توسط آنها می‌تواند ناشی از تجارب گذشته، مشکلات روانشناختی، فیزیولوژیکی و غیره باشد که مردان آن را به زندگی زناشویی خود تعمیم می‌دهند. می‌توان گفت مردانی که در رابطه جنسی با همسران خود دچار حملات سادیستی هستند و پرخاشگرانه مبادرت به رابطه جنسی می‌کنند، در کودکی مورد تجاوز جنسی قرار

REFERENCES

1. Ali T-S, Mogren I, Krantz G. Intimate Partner Violence and Mental Health Effects: A Population-based Study among Married Women in Karachi, Pakistan. *International Journal of Behavioral Medicine*. 2013;20(1):131-9.
2. Tinglöf S, Högberg U, Lundell IW, Svanberg AS. Exposure to Violence among Women with Unwanted Pregnancies and the Association with Post-traumatic Stress Disorder, Symptoms of Anxiety and Depression. *Sexual & Reproductive Healthcare*. 2015;6(2):50-3.
3. Anderson J. Effects of Partner Violence on Mental Health and HIV Disease Progression in Women in Baltimore. In Sigma Theta Tau International's 27th International Nursing Research Congress 2016 Jul 25. STTI.
4. Alesina A, Brioschi B, Ferrara EL. Violence Against Women: A Cross-cultural Analysis for Africa. *National Bureau of Economic Research*; 2016 Jan 21.
5. Devries KM, Mak JY, García-Moreno C, Petzold M, Child JC, Falder G, Lim S, Bacchus LJ, Engell RE, Rosenfeld L, Pallitto C. The Global Prevalence of Intimate Partner Violence Against Women. *Science*. 2013;340(6140):1527-8.
6. Shedler J, Westen D. Dimensions of Personality Pathology: an Alternative to the five-factor Model. *American Journal of Psychiatry*. 2014 Dec 22.
7. McCrae RR, Terracciano A, Costa P, Brant L. Hierarchical Linear Modeling Analyses of the NEO-PI-R Scales in the Baltimore Longitudinal Study of Aging. *Psychology and Aging*. 2016;20(3).
8. Shamaeizadeh N, Yousefi Z, Shaygan Nejad V. The Relationship between a History of Child Abuse, Five Factors of Personality and Family Connections and the Prevalence of Multiple Sclerosis in Isfahan. *Second National Conference on Research and Treatment in Clinical Psychology*. 2014.
9. Mohseni Tabrizi A, Kaldi A, Javadian Zadeh M. The Situation of Domestic Violence among Married Women Referred to Forensic Centers and Well-being of Yazd City in 1389. *Journal of Yazd health sunrise*.
10. Roelens K, Verstraelen H, Van Egmond K, Temmerman M. A knowledge, Attitudes, and Practice Survey among Obstetrician-gynaecologists on Intimate Partner Violence in Flanders, Belgium. *BMC Public Health*. 200;6(1):1.
11. Audi CA, Segall-Corrêa AM, Santiago SM, Andrade MD, Pérez-Escamila R. Violence Against Pregnant Women: Prevalence and Associated Factors. *Revista De saude Publica*. 2008;42(5):877-85.
12. Sargent KS, McDonald R, Vu NL, Jouriles EN. Evaluating an Online Program to Help Children Exposed to Domestic Violence: Results of Two Randomized Controlled Trials. *Journal of family violence*. 2016;31(5):647-54.
13. Howard LM, Oram S, Galley H, Trevillion K, Feder G. Domestic Violence and Perinatal Mental Disorders: A Systematic Review and Meta-analysis. *PLoS Med*. 2013;10(5):e1001452.
14. Howarth E, Moore TH, Shaw AR, Welton NJ, Feder GS, Hester M, MacMillan HL, Stanley N. The Effectiveness of Targeted Interventions for Children Exposed to Domestic Violence: Measuring Success in Ways that Matter to

Children, Parents and Professionals. *Child Abuse Review*. 2015;24(4):297-310.

15. Pallitto CC, García-Moreno C, Jansen HA, Heise L, Ellsberg M, Watts C. Intimate Partner Violence, Abortion, and Unintended Pregnancy: Results from the WHO Multi-country Study on Women's Health and Domestic Violence. *International Journal of Gynecology & Obstetrics*. 2013;120(1):3-9.
16. Oram S, Trevillion K, Feder G, Howard LM. Prevalence of Experiences of Domestic Violence among Psychiatric Patients: Systematic Review. *The British Journal of Psychiatry*. 2013;202(2):94-9.
17. Tavoli Z, Tavoli A, Amirpour R, Hosseini R, Montazeri A. Quality of Life in Women who Were Exposed to Domestic Violence During Pregnancy. *BMC Pregnancy and Childbirth*. 2016;16(1):19.
18. Allen CT, Swan SC, Maas CD, Barber S. A Comparison of the Structural Factors of the Propensity for Abusiveness Scale for Women and Men in a Domestic Violence Treatment Program. *Journal of interpersonal violence*. 2015;(13):2326-43.

Original Article

A Prediction Model Based on Personality Traits and Domestic Violence Against Women and Child Abuse History Spouses in Isfahan

Soheila Shariat¹, Gholamreza Monshei^{2*}

1. Master of Psychology, Islamic Azad University, Khorasgan Branch, Isfahan, Iran

2. Associate Professor, Department of Psychology, Islamic Azad University, Khorasgan Branch, Isfahan, Iran

***Corresponding Author:** Gholamreza Monshei, Department of Psychology, Islamic Azad University, Khorasgan Branch, Isfahan, Iran
Email: smanshaee@khuisf.ac.ir

Received: 8 January 2017

Accepted: 15 February 2017

Published: 12 March 2017

How to cite this article:

Shariat S, Monshei Gh. A Prediction Model Based on Personality Traits and Domestic Violence Against Women and Child Abuse History Spouses in Isfahan. Community Health. 2017;4(2):90-98.

Abstract

Background and Objectives: In recent decades, violence against women, as the most serious social problem beyond cultural, social and regional remembered. The aim of this study is to predict the pattern of domestic violence against women based on personality traits and history of child abuse in Isfahan wives.

Material and Methods: The research method was descriptive-correlation. The study sample included all women about domestic violence, the number of 159 students were selected by convenience sampling method domestic violence against women, child abuse history questionnaire between personality traits and a questionnaire was distributed. Data correlation and multiple regression analysis were used.

Results: The results showed that personality traits and child abuse, domestic violence against women and wives predictor of personality trait neuroticism and child abuse, domestic violence against women, there is a significant positive relationship ($P < 0.0001$). This is despite the fact that the other personality traits includes extroversion, openness to experience, agreeableness and conscientiousness with domestic violence against women, there is a significant negative correlation ($P < 0.0001$).

Conclusion: It can be said that personality traits and child abuse, domestic violence against women and wives predict the personality trait neuroticism and child abuse, domestic violence against women, there is a significant relationship. These results indicate the relationship between personality traits and child abuse, spouse that should be considered by researchers.

Keywords: Domestic violence, Personality traits, Child abuse, Women